

พระราชบัญญัติ

ศุลกากร (ฉบับที่ ๒๑)

พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗
เป็นปีที่ ๖๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “การผ่านแดน” และ “การถ่ายลำ” ต่อจากบทนิยาม
คำว่า “เขตปลอดอากร” ในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓

“คำว่า “การผ่านแดน” หมายความว่า การปฏิบัติพิธีการศุลกากรเพื่อขนส่งของ
ผ่านราชอาณาจักร จากท่าหรือที่แห่งหนึ่งที่ขนส่งเข้ามาไปยังท่าหรือที่อีกแห่งหนึ่งที่ขนส่งของออกไปภายใต้
การควบคุมของศุลกากร โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะขนส่งนั้น
จะมีการขนถ่ายของเพื่อเปลี่ยนยานพาหนะ การเก็บรักษาของในคลังสินค้า การเปลี่ยนภาชนะบรรจุของ
เพื่อประโยชน์ในการขนส่ง หรือการเปลี่ยนรูปแบบของการขนส่งของด้วยหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการ
ใช้ประโยชน์ใด ๆ ซึ่งของนั้นในราชอาณาจักร

คำว่า “การถ่ายลำ” หมายความว่า การปฏิบัติพิธีการศุลกากรเพื่อลำเลียงถ่ายของจาก ยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามาไปยังอีกยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของออกไปภายในท่าหรือที่ แห่งเดียวกัน ภายใต้การควบคุมของศุลกากร โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอก ราชอาณาจักร”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๓/๒ มาตรา ๑๓/๓ และ มาตรา ๑๓/๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙

“มาตรา ๑๓/๑ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การประเมินค่าภาษีและการเสียภาษี ผู้ที่มีความ ประสงค์จะนำของเข้ามาในราชอาณาจักรอาจยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีเพื่อพิจารณาเป็นการล่วงหน้า ในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาของของนำเข้า

(๒) กำหนดถิ่นกำเนิดของของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยถิ่นกำเนิดตามที่ระบุ ไว้ในสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ

(๓) ติความพิกัตอัตราศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัตอัตราศุลกากรเพื่อจำแนกประเภทของ ของในพิกัตอัตราศุลกากร

การยื่นคำร้องขอ การพิจารณาคำร้องขอ และการแจ้งผลการพิจารณาคำร้องขอให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓/๒ การร้องขอตามมาตรา ๑๓/๑ ให้ผู้ร้องขอเสียค่าธรรมเนียมตามวิธีการและ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓/๓ การพิจารณากำหนดราคาของของนำเข้าตามมาตรา ๑๓/๑ (๑) ให้นำ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “ราคาศุลกากร” หรือ “ราคา” ในมาตรา ๒ มาใช้บังคับ

มาตรา ๑๓/๔ การพิจารณาของอธิบดีตามมาตรา ๑๓/๑ ให้มีผลผูกพันเฉพาะผู้ร้องขอและ ตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙

“มาตรา ๑๔/๑ การใช้อำนาจทางศุลกากรเพื่อตรวจของและป้องกันการลักลอบหนีศุลกากร ให้อธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อจำกัดการใช้อำนาจดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘ ผู้ใดนำของเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำออกนอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะ ดำเนินการโดยผู้นำของผ่านแดนหรือผู้ขถ่ายลำ หรือผู้รับมอบอำนาจจากบุคคลดังกล่าว จะต้องยื่น ใบขนสินค้าตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

ของตามวรรคหนึ่งไม่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียค่าภาษี หากได้ปฏิบัติตามที่อธิบดีกำหนด”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙

“มาตรา ๕๘/๑ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจสอบ ตรวจสอบค่านของที่นำเข้าเพื่อการผ่านแดน หรือการถ่ายลำที่อยู่ในยานพาหนะ คอนเทนเนอร์ หรือหีบห่ออย่างอื่น ตามที่อธิบดีกำหนด โดยไม่ต้องมีหมายค้น หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า

(๑) ของนั้นเกี่ยวเนื่องหรือมีไว้เพื่อใช้สำหรับการก่อการร้าย

(๒) ชนิดของของหรือการขนส่ง หรือการขนถ่ายของดังกล่าว เป็นไปในทางฝ่าฝืนความมั่นคง สันติภาพและความปลอดภัยระหว่างประเทศ

(๓) ของนั้นเป็นของที่มีการแสดงกำเนิดเป็นเท็จหรือเป็นของที่ผิดกฎหมาย

ในกรณีที่มีหลักฐานชัดเจนว่าเป็นของตามวรรคหนึ่งให้รับเสียสิน โดยมิพักต้องคำนึงว่าบุคคลใด จะต้องรับโทษหรือไม่ และอธิบดีอาจสั่งให้ทำลายเสียโดยวิธีการที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม หรือให้ส่งกลับออกไปโดยพลัน หรืออาจสั่งให้ดำเนินการใด ๆ ตามสมควรเพื่อให้เป็นของไร้โทษทุจริตก็ได้ โดยนายเรือหรือผู้ควบคุมยานพาหนะหรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑๔/๑ การใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในการศุลกากร มาตรา ๑๐๙/๑ และมาตรา ๑๐๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙

“หมวด ๑๔/๑

การใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในการศุลกากร

มาตรา ๑๐๙/๑ การดำเนินการทางศุลกากร ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่า มีผลโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับการดำเนินการทางศุลกากรโดยเอกสาร ทั้งนี้ การนำข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการศุลกากรให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๑๐๙/๒ การดำเนินการโดยทางเอกสารใดซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติเป็นความผิด และกำหนดโทษไว้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าเป็นความผิดและมีโทษ เช่นเดียวกับการกระทำที่ได้ดำเนินการโดยทางเอกสาร”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยศุลกากรยังไม่มี การกำหนดหลักเกณฑ์การนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำออกนอกราชอาณาจักร ทำให้ การศุลกากรของประเทศไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากลและยังไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในอนุสัญญาระหว่าง ประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกัน (The International Convention on the Simplification and Harmonization of Customs Procedures) และเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ ผู้ประกอบการในการประเมินค่าภาษีและการเสียภาษี สมควรกำหนดหลักเกณฑ์การนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือ การถ่ายลำออกนอกราชอาณาจักร และการยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีกรมศุลกากรเพื่อพิจารณากำหนดราคาของของ นำเข้า กำหนดถิ่นกำเนิดของของที่จะนำเข้า และตีความพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อจำแนกประเภทของของในพิกัด อัตราศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรเป็นการล่วงหน้า ก่อนที่จะนำของเข้ามาในราชอาณาจักร ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการนำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการศุลกากรได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้